

gesom er hovedstyrende for dem. Når man skal sidde i sådan en fondsbestyrelse her, skal man kunne tænke langsigtet, man skal kunne tænke visionært, man skal kunne tænke utraditionelt, man skal kunne tænke på tværs af forskningsdiscipliner. Det er fuldstændig nødvendige kvalifikationer, hvis de her penge skal løfte og ikke bare blive til mere af den gamle surdej.

For det tredje, og det har jeg så peget på én gang, så synes jeg, at det er en meget problematisk affære, at det er ministeren alene, der udpeger det her. Men han tror nok, ligesom mange ministre gør, at han sidder til evig tid, eller at det er den samme regering, og regner med, at det nok bliver den kurs, han får udstukket. Så jeg vil stærkt anmode ministeren om at tænke efter og sige, at det her nok ikke var så klogt.

Til sidst finansieringen. Jeg synes, det er meget uklogt at lægge sig fast på, at det her skal finansieres gennem engangsindtægter og salg af offentlige aktiviteter. Men jeg tolker det desværre som udtryk for, at den aftale, der blev lavet med Dansk Folkeparti, er meget bindende her, og derfor er det faktisk et hovedspørgsmål for os at få afklaret: Er det bindende, og er det alt det møje værd at prøve at gøre indtryk på det her og prøve at ændre det, eller er det i virkeligheden bare spild af god tid?

Jeg vil sige, at som forslaget er nu, kan vi ikke medvirke til det, og jeg venter så på at få et signal fra regeringen om, at der er ægte vilje til at forhandle om, hvordan de her midler – i første omgang er det jo uhyre beskedne midler – skal anvendes på kort sigt og på længere sigt.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og vi går videre i ordførrækken.

Jeg gør lige af hensyn til referatet opmærksom på, at fonden skal finansieres ved salg af offentlige aktiver og ikke, som der blev sagt, offentlige aktiviteter. Bare af hensyn til referatet.

Margrethe Vestager (RV):

Det Radikale Venstre har glædet sig meget over den reform af forskningsrådssystemet, vi fik lavet. Vi syntes, at det var et godt, samlet arbejde, som Folketinget lavede: Det Frie Forskningsråd, Det Strategiske Forskningsråd og den nye organisering af forskeruddannelsen. Ligeledes har vi glædet os meget over, at Grundforskningsfonden har fået så positiv en evaluering i forhold til det, der har været dens formål. Og vi har sammen med de andre partier i forbindelse med

forskningsrådsreformen ærgret os over, at vi ikke kunne finde midler til at fylde grundforskningsfonden op. Jeg tror, at de tilstedeværende ordførere husker, at vi har haft den type af overvejelser.

Vi glæder os også i øjeblikket over mulighederne for at øge forskningsbevillingerne og måske endda på et tidspunkt nå Barcelonamålsætningen. Det kan vel ret beset ikke udelukkes, at vi vil nå dertil. Det kan godt være, vi har brug for et regeringsskifte, men bortset fra det er vi dog på rette vej.

Det spørgsmål, man så sidder med, når man får lovforslaget, som vi behandler i dag, i hånden, er: Hvorfor så dog ikke bruge dette system, som netop er lavet i det brede samarbejde, som både har det strategiske og det frie som en del af sin identitet? Og derfor vil jeg gerne spørge ministeren: Hvad er det, der er galt? Hvad var det for nogen fejl, vi lavede, siden formålet her ikke kan indgå som en del af opgaveporteføljen for Det Strategiske Forskningsråd? Hvorfor kan de 80 mio. kr., som det drejer sig om til næste år, ikke være et særligt, stort og flot program under Det Strategiske Forskningsråd? Med den faglige kompetence, de har, vil de muligheder, de har for at se det i sammenhæng med andre områder, sikre, at vi får fælles gavn af det.

Det andet, som jeg vil spørge ministeren om, er, hvorfor vi ikke kan lave det her i fællesskab. Hvorfor er det sådan, at det her forslag helt alene skal lanceres hen over juletiden, at det skal forhandles i huj og hast med regeringens faste flertalspartner? Hvorfor kan vi ikke få en diskussion af det?

Kl. 13.55

Jeg ved godt, at det er en lidt kedelig disciplin sådan at grave ned og være mistænksom. Men når man læser lovforslaget og dets bemærkninger, tænker man: Der må være sket en fejl. Der må være sket en fejl, da man lavede overskriften på dette lovforslag. Det er dér, fejlen er. Det skulle ikke have heddet lov om Højteknologifonden, det skulle have heddet lov om innovationsstøtte. Og det er måske også en fejl, at det er videnskabsministeren, der håndterer det. Måske skulle det have været økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen, der håndterede det.

For det, som er lovforslagets indhold, er jo meget langt fra det, som ellers er videnskabsministerens gebet. Og måske er det også derfor, at man ikke kan bruge forskningsrådssystemet, for det er i virkeligheden slet ikke forskning, det her handler om.